

متن سخنان یاسر عرفات در پارلمان سوئد، استکهلم، پنجم دسامبر سال ۱۹۹۸.

سخنرانی عرفات در پارلمان سوئد به مناسبت گرامیداشت دهمین سالگرد دیدار وی از استکهلم در سال ۱۹۸۸ که ده روز پس از آن مذکرات آمریکا و سازمان آزاد بخش فلسطین در این مکان گشایش یافت. در این سخنرانی مایر شیت ریت^(۱) معاون رئیس کنست و رئیس بلوك انتلافی پارلمان در جلسه این سخنرانی شرکت داشتند. افزون بر آن نمایندگانی از مصر، نروژ، روسیه، آمریکا و اتحادیه اروپا در این نشست حضور یافته‌ند. تحلیل‌گران اسرائیلی خاطرنشان ساخته‌اند که عرفات در سخنرانی خود به مسئله برچیدن شهر کها، تشکیل پایخت فلسطینی در بخش شرقی بیت المقدس یا خطوط مرزی سال ۱۹۶۷ هیچ اشاره‌ای نداشته است. متن سخنرانی وی در شماره روز هفتم ماه دسامبر سال ۱۹۹۸ بولتن الکترونیک روزنامه شبکه خبری فلسطین موسوم به اینفوپال (Infopal) به شرح زیر انعکاس یافته است.

..... گذار از منطق جنگ به منطق صلح، مستلزم نوعی آمادگی برای دستیابی به راه حل مورد توافقی است که بر مبنای مشروعيت و قطعنامه‌های بین‌المللی استوار باشد. ما بر

این باوریم که شرط لازم برای دستیابی به صلح، همانا در ک وابستگی عمیق دو ملت فلسطین و اسرائیل به برقراری صلحی شجاعانه در سرزمین مقدس فلسطین به شمار می‌رود. بنابراین هیچ راه حل عادلانه‌ای برای این منازعه بدون حصول توافق بر سرحيات دو کشور در این سرزمین گرانبها متصور نخواهد بود؛ تشکیل دولت فلسطین در کنار دولت اسرائیل و همزیستی در کنار یکدیگر بر اساس پذیرش و توافقنامه دوجانبه، به گونه‌ای که این همزیستی به منافع حیاتی طرف مقابل خدشه‌ای وارد نسازد.

افزون بر آن هرگونه راهکار برای پایان منازعه، باید مبتنی بر اصول عادلانه و برابر باشد. تردیدی نیست هر توافقی که کمترین سطح قابل دسترس از عدالت برای دو طرف در آن رعایت نشده باشد. پایدار، بادوام و ماندگار نخواهد بود و به عبارت دیگر از بوته آزمایش چالش‌های آینده سربلند بیرون نخواهد آمد. در واقع هر توافقنامه‌ای که در آن اصل عدالت و برابری تادیده انگاشته شود، به جای این که در خدمت پایان دادن به مناقشات عمل کند، بذر تجدید مناقشات تلخ را در منطقه پراکنده خواهد ساخت.

در همین چارچوب معتقدیم که حقوق ملی و سیاسی یک طرف مناقشه را نمی‌توان به بهای پایمال کردن حقوق طرف دیگر اعاده کرد. به عبارتی هرگونه راه حل باید متناسب این نکته باشد که هر فلسطینی یا اسرائیلی بدون ضربه زدن به حقوق حاکمیت یا قوانین طرف مقابل، اجازه یابد آزادانه در هر بخش از فلسطین یا اسرائیل به کار و زندگی و فعالیت پردازد. لزوم جامعیت و فراگیری هر راه حل پیشنهادی، یکی از اصولی است که از دیدگاه ما مهم شمرده می‌شود. از این رو بر این باوریم که راه حل نهایی در این باره، باید همه مسائل را همانگونه که در دستور کار مذاکرات مربوط به وضعیت نهایی مورد توافق قرار گرفت، دربرگیرد، به بیان دیگر هیچ مسئله‌ای بدون بررسی و راه حل باقی نمانده باشد تا در آینده زبانه‌های آتش در گیریها را شعله ور سازد.

در اینجا همچنین باید بر لزوم جامعیت هرگونه راه حل در منطقه تأکید کنم، چنان راه حلی باید همه مسائل از جمله دلمشغولیهای لبنان و سوریه را بر اساس مسائل مورد توافق در نقطه آغازین گفتگوها در کنفرانس مادرید در سال ۱۹۹۱ دربرداشته باشد؛ مسائلی که بر مبنای

مشروعیتهای بین المللی به ویژه قطعنامه‌های شماره ۴۲۵، ۳۳۸، ۲۴۲، سازمان ملل متحد و نیز اصل زمین در برابر صلح قرار دارند.

همچنین به اعتقاد ما تنها در سایه موازن قدرت یا اتکا به توان نظامی، نمی‌توان اساس صلحی عادلانه و بادوام را پایه ریزی کرد. چراکه اگر پایداری و دوام توافقنامه‌های سیاسی به اثبات برسد، باید آلام و آرمانهای مشروع را برآورده سازد و چنین آرمانهایی را نمی‌توان با اتکا به زور یا استیلاطلبی مغض محقق ساخت.

لازم است در این جا تأکیدی ویژه به موضوع حفظ امنیت داشته باشیم. نخست مایل به منظور تضمین این که هیچ چیز صلح و ثبات طرف مقابل را به مخاطره نخواهد افکند و این که هیچ یک از طرفها روند صلح را با چالش روپردازی آینده آن را تهدید نخواهد کرد، در همین مکان بار دیگر پاییندی و تعهد خود را به همه مواردی که تا کنون مورد توافق گرفته است، اعلام دارم؛ ما کاملأً به حساسیت این مسئله و عمق نگرانیهای امنیتی ملت اسرائیل واقف هستیم، لذا به همان اندازه که بر اعتقاد خود مبنی بر اهمیت برقراری امنیت و ضرورت همکاری برای تأمین آن تأکید می‌ورزیم باید دریابیم که طرف فلسطینی نیز نگرانیهای امنیتی خود را دارد. بنابراین ما به عنوان طرف فلسطینی، شناسایی ماهیت دوگانه مقوله بنیادین امنیت را بسیار مهم قلمداد می‌کنیم؛ چرا که امنیت یک طرف را نمی‌توان به بهای از میان بردن امنیت طرف مقابل بدست آورد. ما معتقدیم که هر کدام از طرفها برای زندگانی در صلح و آرامش و محیطی امن و فارغ از درگیری و یا بالعکس قرار گرفتن در معرض خطر جنگ و محیطی آکنده از خشونت، از حقوق برابر و متساوی برخوردارند. بنابراین هر دو طرف باید ضمن بکار گیری نهایت تلاش خود تضمین کنند که از قلمرو آنان در جهت اجرای عملیات نظامی یا خشونت یا تهدید به خشونت بر ضد دیگری استفاده نخواهد شد.

به علاوه بر این باوریم که هر طرف باید از تشکیل ائتلافهای نظامی یا امضای توافقنامه‌هایی که به هدف ضربه به طرف مقابل یا به مخاطره افکنند امنیت آن صورت می‌گیرد، خودداری ورزد. طرف فلسطینی به سهم خود قصد پیوستن به چنین پیمانهای نظامی یا سیاسی خصوصت آمیز را بر ضد هیچ‌کدام از دولتهای منطقه ندارد، لیکن، باید این

نکته را به صراحةً کامل بیان داریم که به اعتقاد ما امنیت یک طرف از طریق اشغال سرزمین دیگری بدست نمی‌آید و انضمام قلمرو خاکی با دستاوریز قراردادن و تحت لوای برقراری امنیت، به هیچ روی بخت برقراری صلح را افزایش نخواهد داد بلکه از توان رویارویی واقعی و مؤثر با خطهای امنیتی آینده خواهد کاست.

کلام آخر درباره مقوله صلح این که به زعم ما، امنیت واقعی، نشأت گرفته از همزیستی مسالمت آمیز و تعامل طبیعی میان ملتها و دولتهاست و از فرآیند ایجاد ارتباط و حفظ منافع مشترک، عاری از هرگونه از استیلاطلبه و ارعاب یا تهدید به زور و خشونت و به دور از هرگونه خودکامگی و پایمال کردن منافع طرف مقابل، ریشه می‌گیرد.

آقایان و خانم‌ها به دین اصول و ارزشها می‌توان به عنوان یک چارچوب کلی نگریست که مسیر ما را به سوی مسائل مربوط به وضعیت نهایی رهنمون خواهد شد. لیکن برخی اصول عملی نیز در این عرصه به چشم می‌خورند که مایلیم امروز شما را از آنها آگاه سازیم. امیدواریم طرح این مسائل مسیر دستیابی به راه حلی را که ما به عنوان راه حل آرماتی و دربرگیرنده همه مسائل مورد توافق در اسلو از جمله لزوم اجرای مرحله نهایی پس از مرحله موقت که آرزوی اجرای آن را در سر می‌پروانیم، کوتاهتر سازد.

این امر مستلزم آن است که برای حصول توافق و ترسیم مرزهای کشور فلسطین تا پیش از فرارسیدن مهلت تعیین شده یعنی چهارم ماه مه سال ۱۹۹۹ از هیچ کوششی فروگذار نشود. نخست آنکه نمی‌توان برای حل مسائل مورد اختلاف میان دو طرف، هیچ جایگزینی به جز مذاکره و گفتمان متصور بود؛ مذاکراتی که به حصول توافق مورد پذیرش دو طرف بیانجامد. به بیان دیگر اختلافات تنها از کanal گفتمان دوجانبه قبل حل خواهد بود.

در وهله دوم آنکه هر کدام از طرفها باید از اتخاذ اقدامات یک جانبه به ویژه انضمام خاک طرف دیگر و شهرکسازی که ممکن است دستاوردهای مذاکرات را با تهدید روبرو و نابود سازد. به طور جدی بپرهیزد.

سوم آنکه شهر بیت المقدس باید به روی همه ساکنان آن بدون استثناء و یا تبعیض باز باشد. افزون بر آن باید از تقسیم بیت المقدس به وسیله ایجاد موانع فیزیکی، حفر خندق یا

برپایی استحکامات خودداری شود. به زعم ما شناخت و رعایت منافع حیاتی هر دو طرف در این شهر پاک و مقدس لازم است و دو طرف باید بر این نکته اذعان کنند که هیچ راه حلی برای مسئله بیت المقدس بدون احتساب متابع مذبور قابل دستیابی نخواهد بود. باید در اینجا بر لزوم پایان دادن به تلاشها برای تغییر هویت عربی بیت المقدس تأکید کرد. به اعتقاد ما هر راه حلی باید بر حقوق برابر و مشروع مذهبی همه جوامع و مذاهب صحه بگذارد و سلامت و امنیت اماکن مقدس همه مذاهب در هر کجا که باشند باید در هر راه حلی پیشنهادی لحاظ شود.

چهارم آنکه بدون ارائه راه حل عادلانه و قابل قبول از سوی دو طرف، در قبال مسئله آوارگان و فرزندان آنها که از ۱۹۴۸ خلع مالکیت پراکنده شده اند نمی توان به حل نهایی مناقشه نائل آمد.

پنجم آنکه با توجه به اهمیت اصل امنیت، طرف فلسطینی آمادگی دارد اتخاذ هرگونه ترتیبات امنیتی را که با اصل حاکمیت فلسطینی ها برخاک فلسطین مغایرت نداشته باشد مورد بررسی قرار دهد. همان گونه که پیشتر تأکید کردیم، ماحشوونت را به عنوان گزینه ای جایگزین قلمداد نمی کنیم بلکه تکرار می کنیم که هدف، در برقراری صلح و همزیستی مسالمت آمیز، استقرار امنیت مشترک و دو جانبه به شمار می رود.

ششم آنکه به اعتقاد ما، به ازای توافقنامه نهایی که به اشغال سرزمین فلسطین از سوی اسرائیل پایان دهد، بر طرف سازی نگرانیهای امنیتی اسرائیل از طریق مکانیسم های ذیل امکان پذیر خواهد بود:

- اجرای ترتیبات مورد توافق در این زمینه
- اجرای توافقنامه های دو جانبه و چند جانبه
- اجرای توافقنامه ها و تضمینهای بین المللی
- و سرانجام آخرين و در عين حال مهمترین مورد، اتكاي راستين بر منطق صلح

خانم‌ها و آقایان ما بر این باوریم که ارزشها و اصولی که امروز مطرح ساختیم، پایه‌ای مستحکم را برای استقرار صلح پایدار در منطقه خاورمیانه فراهم می‌آورد و در صورت تحقق و تجسم این اصول و ارزشها با اجرای توافقنامه‌ها و پیمانهای مربوط به تعیین وضع نهایی، آرمان و آرزوهای ملی ملت فلسطین در این راستا، رنگ واقعیت خواهد گرفت.

